N. 101.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 21. Grudnia V. S. ROKU 1807.

S. PETERSBURG V. S. d. 10 grudnia. Adiutant G. Feld Marszałka X. Prozorowskiego Beklemiszew otrzymał rangę Podpółkownika. Półkownik Szyc został kommendantem w Białymstoku. Półkownik Licharew umieszczony w Kaukaskim półku grenadyerów. Maior Szatiłow będzie kommendantem Moskiewskiego grenadyerów. Uwalniaią się od służby Podpółkownik S. Nicolas z mundurem, Półkownik Grinstein; GM. Konownicin przyięty do służby, umieszcza się w świcie Monarszey. Zostaią kommendantami półków: Ułańskiego W. X. Konstantyna Półkownik Czalikow, Ołoneckiego muszkietyerów Podpółkownik Wtorow, Odeskiego muszkietyerów Maior Afanasiew; Kizlarskiego garnizonu Maior Reiner, leib kiryssyerów Maior Slepczeńkow, Alexandryiskiego huzarów Półkownik Rusanow, Estlandzkiego muszkietyerów Półkownik Złotnicki. Zmarły Półkownik leibgwardyi Sitman wymazuie się z rang listy. Uwolnieni od służby, GM. Passek z mundurem, Podpółkownik Niepieicin, X. Ysenburg, Półkownik Wiszniewski, Podpółkownik Awdokin, Półkownik Tołbuzin, Podpółkownik Woronin, Półkownik Hartog. Oświadczono ukontentowanie Szefom półków muszkietyerskich Kamczatskiego Ochotskiego, strzeleckich 27 i 29 GM Tuczkow Liders, Grinhamer, Karamiszew za przyprowadzenie onych do należytego porządku, według świadectwa G. Feldmarszałka X. Prozorowskiego.

Uczniowie Moskiewskiey szkoły kupieckiey dystyngwuiący się postępkiem i obyczaynością porównani są w przywileiach z uczniami S. Petersburskiey szkoły kupieckiey. Naczelnikiem Permskich kopalni miedzianych został Meder. Wdowie Kapitana flotnego Łukina dano w 12 letnią dzierżawę bez płacenia kwarty Starostwo Szyickie w Gubernii Mińskiey powiecie Rzeczyckim, po ustałem dożywociu Marszałka Jeleńskiego, tymczasem po tysiąc rubli corok odbierać będzie. Ober Prokurorowi Synodu i Sekretarzowi Stanu X. Galicinowi dano w 12 letnią dzierżawę z płaceniem kwarty Kurlandzkie dobra Annenburg. Auermunde, Peterfeld, po ustałey possessyi teraznieyszych dzierżawców, tymczasem odbierać będzie po 4 t. rubli corok. Taynemu konsyliarzowi Senatorowi Zacharow oprocz gaży dawać kazano po 3 t. rubli na rok pieniędzy stołowych.

Okręt Rossyiski S. Jan Kupca Anfiłatowa wyszedłszy z portu Archangelskiego z towarem kraiowym do New Yorck trafił szczęśliwie na mieysce, wszystko przedawszy z korzyścią, d. 8. pazdziernika powrócił do Cronstadu z ładunkiem towarów Amerykańskich. Żegluga do New Yorck trwała d. 107; w 41 d. ztamtąd przybył do Christiansand w Norwegii, ztąd do Cronstadu w d. 22. Ekwipaż złożony z 22 ludzi przez całą żeglugę został w dobrém zdrowiu.

WIEDEN d. 16 grudnia. Według brzmienia ugody podpisaney w Fontainebleau między Austryą i Francyą, Otto poseł Napoleona przy Bawarskim dworze odebrawszy rozkaz od swoiego Monarchy, d. 10 wrócił miasto i twierdzę Braunau Kommissarzowi naszemu GM. Wacquant; dwóma dniami pierwiey garnizon Francuzki pod kommendą G. Merle wyciągnoł do Munchen. Braunau niegdy własność Bawarska r. 1779 traktatem Cieszyńskim ustąpiona domowi Austryackiemu, rozkazem Józefa 2 w twierdzę zamieniona została; dwakroć ią opanowali Francuzi, pierwszy raz gdy G. Moreau r. 1800 zbliżał się pod Wiedeń; raz drugi, gdy woyska zprzymierzone w r. 1805 po nieszczęśliwey w Ulm rozprawie ustępowały w dół Dunaiu. Teraz w mocy nieprzyiacielskiey była miesięcy 25.

Dwóch braci Cesarza Franciszka Arcy Xiążąt Austryackich iest dziś w stanie duchownym, pierwszy Koadiutor Arcy Biskupa w Ołomuńcu, drugi Biskup Waizn w Węgrzech; tych Ociec S. wyniosł na dostoyność Kardynalską, i czerwone kapelusze niedawno im przysłał; obydwa za expedycyą bulli Rzymskiey zapłacili według dawnego Konkordatu po 60 t. zł. ryń.

Ponieważ zbliżył się czas przeznaczony na zamknięcie Seymowych obrad Królestwa Węgierskiego, naprzod Kanclerz Graf Erdoedy ztąd pospieszył do Budy; d. 10 Cesarz tamże wyiechał z W. Podkanclerzym Wrbna i Ministrem zagranicznych interessów Stadion. Stany zaś kończąc zaczęte dzieło roztrząsały i podpisały ostatnie iuż krzywdy i żądania ziomków swoich, ktore maią być podane Monarsze. Zatém przystąpiono do rozbiérania prozb wielu cudzoziemców, którzy szukaią indygenatu w Węgrzech. Seym dziś naypoźniey ma być zamknięty, ieżeli nadzwyczayne okoliczności nie przedłużą obrad trwaiących od kwietnia. Wtenczas ogłoszona zostanie odpowiedź Monarchy, która iak spodziewaią się Węgrzyni, nowe swobody nada ich handlowi.

Zaślubienie Casarza Franciszka z Arcy Xiężniczką Mediolańską Maryą odłożone iest do pierwszych dni blizko następuiącego Stycznia, iakoteż Arcy X. Ferdynanda iey brata z siostrą Cesarza. Wielkie przygotowanie czyniemy do tey uroczystości; bale, uczty, biesiady, turnieie, illuminacye, ognie sztuczne, widowiska teatralne,

koncerta nad zwyczay będą okazałe i liczne, naydystyngwowańszych cudzoziemców i kraiowych częstować maią Arcy X. Karol i X. Cieszyński Albert.

Cesarz tytułem Xiążęcym ozdobił dóm Graffów Hohenzollern, z którego dwóch znayduie się w Austryackiey służbie, G. kawaleryi i GL. obydwa na kampaniach Francuzkich znaiomi. Baron Carnea Steffaneo otrzymał urząd dozorcy Biblioteki Cesarskiey. Tolney w Pesth Professor Weterinaryi otrzymał złoty medal w nadgrodę pracy szczęśliwie podiętey w leczeniu koni, podczas tegoroczney zarazy.

Rząd pozwolił księgarzom Austryackim przedawać odtąd wszystkie dzieła przez Cenzurę naszą zakazane od śmierci Cesarza Józefa 2, byleby one znaydowały się iuż w ich magazynach, nie zaś dopiero były zprowadzane z zagranicy, albotéż na nowo drukowane. Jest nadzieia, że Stany Węgierskie dadzą się nakłonić do rozmnożenia iedwabiu w swoim kraiu, który dawniey nie maiąc własnych rękodzieł wysyłał za granicę tego produktu 500 centnarów corocznie; w późnieyszych czasach woyny domowe i inne przyczyny tak dalece wszystko zniszczyły, że dziś niema prawie plantacyi morwowych. Położenie kraiu spodziewać się każe, iż w krótkim czasie Węgrzyni fabrykom Austryackiey Monarchii dostarczać będą iedwab, którego cierpiemy niedostatek po zamkniętey kommunikacyi z Włochami.

Imperator Napoleon wyiechawszy z Mediolanu, znalazł w Veronie Króla i Królową Bawarską, których przywitać kazał naprzód imieniem swoiém Wice Królowi Eugeniuszowi i Marszałkowi Duroc; trochę poźniey sam widział się z niemi, i do Wenecyi razem pośpieszył. Wiazd był wspaniały d. 29 listopada; z Monarchą Francuzkim byli, Król Bawarski, Królowa, następca tronu, Wice Król Włoski, Xiężna Łukieska, X. Berg, X. Neufchatel; Król Neapolitański, Królowa Etrusków wkrótce spodziewani; Gondołów były tysiące; odgłosu dział, gminnych okrzyków, illuminacyi opisywać nie będziemy.

LONDYN d. 17 listopada. Sidney Smith z woyskiem i flottą nie do Brezylii anitéż do Buenos Ayres płynie; pierwsze iego przeznaczenie było udać się do Portugallii, narod zprzymierzony posiłkować, i wstrzymać zapędy nieprzyiacioł; lecz gdy Regent z temi połączył sprawę narodu swego, a z drugiey strony wiadomość przyszła, że Hiszpani i Francuzi zdaią się grozić Gibraltarowi, Sidney Smith rozkaz odebrał pośpieszać do tey twierdzy, którą opatrzyć chcemy w żywność, ammunicyą, oręż, ludzi na długie oblężenie. To uczyniwszy Admirał pomieniony może wyprawę przedsięwziąć do Brezylii, albotéż do brzegów Platy.

Nie samo tylko przecięcie kommunikacyi z obozem S. Rocha myślić kazało kommendantowi Gibraltaru, że oblężenie iest podobne i blizkie; zgromadzać się tam zaczęły liczne woyska Hiszpańskie, artyllerya ogromna, ammunicya; biega odgłos że dywizya Francuzów pośpiesza; co większa czytaliśmy list Napoleona pisany do X. Asturyi, zapewne przed odkryciem wiadomego spisku; wyraziwszy że przez Graffa Aro posyła iemu kosztowną szpadę, donosi że tey użyć powinien ku obronie spólnych interessów Francyi i oyca swoiego, ażeby stał się godnym rządzenia Monarchią rozległą; i przydał, że Generałowi Junot wydane są rozkazy, ażeby podlegał zupełnie X. Asturyi, który będzie Generalissimus armii zprzymierzonych. Z tych wyrazów niektórzy chcą wnosić, że wprowadzenia woysk Francuzkich tak licznych do Hiszpanii celem nie iest samo tylko zaięcie słabey Portugallii i bezbronney; tak będzie lub nie, Anglikom roztropność być ostrożnemi kazała.

Powszechny iest odgłos, że Król Perski woynę zapowiedział Anglikom; nie możemy bez uczucia trwogi pomyślić, z iaką łatwością ten Monarcha potrafi naiechać rozległe dzierżawy Brytańskie w Jndyi wschodniey, ieżeli tylko zprzymierzy się z Królem Candahar i Marattami; wątpić nie rrzeba, że wiele narodów i Xiążąt Jndyiskich wciągnie do związku swoiego raz przeszedłszy granicę.

Jest wiadomość, że Sułtan Turecki wdał pośrednictwo swoie iako Kalif do pogodzenia krwawych sporów między Deiem Algerskim i Beiem Tunis, którego ten był skutek, iż zawarli ugodę. Oppozycyine pisma niedawno położyły uwagę; że oyczyzna nasza dziś z iednym iuż tylko Algerem woyny nie ma. Zgorszyły się nierównie bardziey też pisma, czytaiąc w Amerykańskich co następuie. D 24 września rządzący w S. Domingo G. Christophe doniosł w rozkazie do armii Murzyńskiey danym, że odtąd iemu iako Prezydentowi narodu i rządu należy tytuł Mylorda i Excellencyi, który odebrał z Europy naypomyślnieysze wiadomości, tę między innemi, że rząd Brytannii W. uznał Henryka Christophe naczelnikiem państwa Hayti, i przyrzekł dawać pomoc wszelką na utrzymanie dostoyności iego. Skutki tey obietnicy są widzialne, gdy z Angielskich portów do Murzyńskich co dzień przychodzić zaczynaią statki ładowne prochém, ołowiem, ręczną bronią, ammunicyą woienną, działami, mundurami, i tém wszystkiém cokolwiek być może potrzebnego do odzienia i uzbroienia żołnierskiego; przez co Prezydent z ukontentowaniem widzi zpełnione chęci swoie, ażeby narod Murzyński był uzbroiony przyzwoicie od napaści Francuzów. Dan w główney kwaterze Cap r 4 niepodległości.

Kongres Amerykański iuż iest zwołany od d. 25 pazdziernika; niecierpliwie czekamy doniesienia o pierwszych ustawach onego. A chociaż umysły Republikantów krzywdą i obelgą domową roziątrzone zburzyła ieszcze bardziey wiadomość o przypadkach zdarzonych w Coppenhadze, iednak mamy nadzieię ugody. Poseł nowy Rose poniosł warunki taiemne Kongressowi, w którego zimney uwadze przeważyć może wzgląd na interes własny i handel ziomków kwitnący. To pewna, że gotowość do wypraw obronnych i zaczepnych, morskich i lądowych

z obustron iest wielka. Lecz ieżeli rzeczywiście ma żądać Rose, azeby Amerykanie odtąd nie zawiiali do portów ogłoszonych zamkniętemi przez Admiralicyą Angielską, i handlowali samemi tylko produktami własney ziemi, i towarem naszym, woyna iest nieuchronną, nigdy RPta pozwolić nie może na taką uymę wolności swoiey, zcieśnienie żeglugi; tym sposobem równie upadałby iey handel, iakby woynę z nami otwartą miała.

Potrzeba przyśpieszenia wyprawy Coppenhagskiey zniewoliła Ministrów naszych, że woysko Angielskie z Stralsundu i Rugen do Zelandyi przenieść kazali; po wzięciu stolicy Duńskiey i flotty opuszczaiąc pomienioną wyspę, Admirał Gambier i Lord Catchart Królowi Szwedzkiemu ofiarowali wysadzić na brzeg państwa iego część ludu który powracał z wyprawy; lecz Gustaw Adolf odpowiedział, że tych posiłków przyiąć nie może, przyczynę daiąc iż w Szwecyi całey niema żadnych gotowości woiennych. Zgadnąć trudno, iakie są dalsze zamysły tego Monarchy; chce iak mówią Seym wkrótce zwołać do Stockholmu, tam zapewne obiawi, pokoy z Francyą czyliteż utrzymanie dawnego przymierza z nami obierze.

Między wielo okrętami powracaiącemi z Coppenhagi, które zatonęły, znayduie się ten który niosł pierwszych armii naszey lekarzów, szacunkiem powszechnym zaszczyconych, Jones, Stewart, Martin, Gregor, wielu innych, ieden tylko człowiek z ekwipażu całego przypadkiem został ratowany. Admiralicya rozkazała we wszystkich portach i morskich zbroiowniach narodu zachować większą niż dawniey ostrożność i szczególnieyszy wzgląd mieć na wchodzących cudzoziemców, ażeby snadź iaki przypadek nie przyprawił Brytannii W. o szkodę; każdy widzi że w okolicznościach dzisieyszych gdy iuż sami przeciw tylu Mocarstwom stoiemy, iedyne bezpieczeństwo i nadzieie nasze są złożone na flottach ogromnych; lud morski zawsze wierny i gorliwy dziś bardziey niż kiedy poznaie wielkość obowiązku i przeznaczenia swoiego.

Kupcy przednieysi naszey stolicy niedawno odprawili walną radę, do którey powodem były rozkazy dane od rządu względem zamknięcia portów Europy całey prawie; ci którzy handel w Ameryce prowadzą, i z Amerykanami związek maią ściśleyszy, deputatów posłali do Lorda Castlereagh, pytaiąc się co im czynić trzeba w dzisieyszém zdarzeniu. Odpowiedział Minister, iż Amerykańskie okręta od daty wspomnianego rozkazu nie będą mogły zawiiać do żadnego z portów Europy lądowey; wolno im iest wychodząc z oyczyzny płynąć do nieprzyiacielskich osad zamorskich, byleby ztamtąd prosto powracały do siebie; nie broniło wchodzić do portów Brytannii W, ztąd do nieprzyiacielskich z produktami naszemi, ieśli na to zezwoli strona przeciwna, i ieżeli Amerykanie sami przed wyiściem od nas cło zapłacą; wolno im z Anglii do nieprzyiacioł, ztamtąd do Anglii płynąć, lecz zabroniono prowadzić produkta osad nieprzyiacielskich do narodów z Brytannią W. zprzymierzonych. Urządzenie to skutek weźmie d. 20 stycznia; teraz żegluiące okręta bezpiecznie i bez przetrząsania płynąć mogą.

Konfiskata okrętów Duńskich przyszła iuż do skutku; w tych dniach sędziowie Admiralicyi 80 razem na przedaż zkazali. Wszyscy poddani Krystyana 7 na nich znalezieni, za woiennych brańców poczytani do Riding odeszli; tych iedynie na wolność puszczono, którzy rodem byli z kraiów oboiętnych. Admiralicya w pismach publicznych oświadczyła imieniem Króla uroczyste podziękowanie wszystkim Officyerom i maytkom, którzy ofiarowali się dobrowolnie flottę Duńską z Coppenhagi do Anglii przeprowadzić.

Sidney Smith część eskadry swoiey z Plymouth na morze wyprowadził; przyłączy się do niego wiele okrętów w Cork stoiących. Admirał Essington powrócił z Sundu do Yarmouth, brzegi Królestwa Duńskiego są dziś zupełnie wolne. Wszystkie konie do wyprawy Coppenhagskiey użyte zginęły w podróży do Anglii. Poseł Austryacki Stahremberg w podaney nocie Ministrowi zagranicznych interessów Canning oświadczył imieniem dworu Wiedeńskiego nieukontentowanie z wyprawy naszey do Sundu, przydaiąc że oddalić się ztąd musi, porty zaś Austryackie żeglarzom Angielskim będą zamknięte.

COPPENHAGA d. 6 grudnia. Fregata od Jerzego 3 darowana, przez następcę tronu Duńskiego wuiowi odesłana, nie daleko płynęła; zpotkały ią Angielskie okręta w Sundzie, zaprowadziły pod wyspę Huen, i lud zabrawszy zpaliły. Norwegiańskie porty napełniaią się coraz bardziey nieprzyiacielską zdobyczą, do Berghen przyprowadzono 16 rozmaitych statków, między któremi był ieden pieniędzmi ładowny, który powracał z morza Baltyckiego, zkąd Anglicy podziśdzień wychodząc płyną do oyczyzny. Rząd nasz ieszcze zbiera kapitały, wexle, towary tego narodu po wszystkich prowincyach Królestwa; gdy dzieło będzie dokończone, ogłosi iaki iest ogół tey zdobyczy; lecz gdyby znalazł się naywiększy, zapewne nie wyrówna szkodzie którąśmy ponieśli w Coppenhadze i statkach zatrzymanych w portach Angielskich.

Do sądu zwołanego przeciw G. Peymann i towarzyszom iego pociągnięty iest Konsul Szwedzki w naszey stolicy, którego przewinienie uiewiadome. G. Tibell który pod Imperatorem Napoleonem z dystynkcyą odprawił kampanie Włoskie i Egiptskie, poźniey do oyczyzny powrócił, przysłany tu od Gustawa Adolfa w pomienionym interessie, miał długą rozmowę z następcą tronu. Kapitan Jessen wyprowadzaiąc z portów Norwegii 2 pozostałe okręta liniowe do Coppenhagi, oświadczył Officyerom Duńskim i maytkom, że w przypadku bronić się muszą do upadłey, gdyż kommendant nieodmiennie postanowił zginąć raczey zapalaiąc prochy, niż dostać się w niewolę; pozwolił więc ludziom boiaźliwym zostać na mieyscu; lecz rycerstwo Duńskie oświadczyło ie-

dnomyślnie, iż z nim zginie, albo statki do stolicy odprowadzi; co w dniu dzisieyszym szczęśliwie nastąpiło Kapitanów Jessen i Sneedorf lud witał oktrzykiem radośnym. Angielskie okręta w Sundzie przez Admirała Gambier zostawione oddaliły się wszystkie do portów oyczystych.

Król Szwedzki opuściwszy Helsingborg z Małżonką wyiechał do Stockholmu, powiadaią iego poddani, że Seym zwołany będzie do stolicy; dotąd iednak z Kancellaryi rządowey nie wyszło uwiadomienie o tém do 4 stanów narodu. Słychać że twierdze Gothemburga maią być zburzone; dotąd niema pewności, Szwedzkie porty są albo nie zamknięte handlowi Angielskiemu.

PARYZ d. 3 grudnia. Zgromadzenia elektoralne odprawiły się w całey Francyi spokoynie i porządnie; innym departamentom dał przykład departament Sequany; urzędowe pisma nieskończone pochwały daią Prezydentowi onego Kardynałowi Du Belloy Arcy Biskupowi Paryzkiemu weteranowi stoletniemu, głośno w naypodchlebnieyszych wyrazach uwielbiaiąc iego niezmordowaną czynność, gorliwość, i pracę; ten pasterz umysły koiarzył, powinność obywatelską każdemu przypominał, do wybierania dostoynych urzędników doprowadził; za co iemu imieniem wdzięcznego rządu i narodu podziękowanie uroczyste oświadczono. Ztąd pisma nasze biorą pochop porównania elekcyi Francuzkich z Angielskiemi, które są pełne wrzawy, hałasów, swaru, i niesnasek; to samo powiedzieć mogłyby sprawiedliwie o elekcyach u nas rewolucyinych.

Dał Senat wspaniałą biesiadę gwardyi; Kanclerz legionu honorowego Lacepede imieniem kollegów miał mowę do rycerstwa. Dziś Marszałek Bessieres i cała z nim gwardya daie ucztę obywatelom Paryzkim.

Wiadomości Madryckie nic nam nie donoszą o szczegółach spisku wiadomego, aniteż o wkroczeniu woysk zprzymierzonych do Portugallii; to tylko wiemy, że druga armia Francuzka którey G. Dupont hetmani, zgromadziła się pod Bayonne d. 20 listopada; służą pod nim Loison Thiebault, Kellerman, Travot. Poseł u nas Amerykański doniosł, że Dey Algerski bez oświadczenia woynę zaczoł z RPtą, i statki iey zabiera; co przypisuią Republikanci zabiegom Anglików, równie iak Francuzi podobne postępowanie Algerskich rozboyników z naszemi okrętami.

Rząd rozkazal, ażeby młodzieńce w 1 roku rewolucyi 1789 narodzeni, przed d. 10 ter. grudnia iawili się w municypalnych urzędach, gdzie ich 60 t. wybiorą do armii, drugie zaś 60 t. w rezerwie zostaną. Cała młodź za r. 1808 w 1807 do chorągwi powołana zostaie w polu. Takie woysk powiększenie dowodzi, z iaką usilnością rząd Francuzki zamyśla popierać woynę Angielską. Otrzymali order legionu honorowego GG. Nansouty, Dupont, Grouchy, Marchand, Drouet, Lariboissiere, Morand, Gudin, Compan, Espagne, Carra, Dulauloy, S. Germain, Latour Maubourg, i wielu innych za waleczne usługi. Narod cały uroczyście obchodził d. 2 doroczną pamiątkę koronacyi Napoleona; rozkazał Imperator, ażeby maiące 10 t. fr. dochodu publicznego, miasta w tym d. wyposażyły z takiey summy panienkę ubogą i cnotliwą, która żołnierzowi ma być zaślubiona.

Niedawno czytaliśmy w pismach Madryckich, że na początku listopada nakoniec przerwaną została kommunikacya między garnizonem Gibraltarskim i obozem S. Rocha. Ztąd pisma nasze powstaią przeciw kommendantom Hiszpańskim; woyna, mówiąc, tak dawno iest zaczęta z Anglikami, nieprzyiaciel zabiera okręty, naieżdża dzierżawy Króla Katolickiego nad Platą, a kommendanci obozu S. Rocha zdradzieckim wcale sposobem ważyli się dotąd mieć porozumienie z garnizonem Gibraltaru.

Zmyślone pogłoski były o wyieździe z Constantinopola Ambassadora G. Sebastiani; ten mąż zostaie na mieyscu swoiém, tém łatwiey że Porta Ottomańska chce utrzymywać dawne związki z narodem Francuzkim. Wprawdzie woyska nasze Dalmacyą i Albanią zastępniące są pomnożone do 70 t. lecz nie wiemy co rozumieć trzeba o nowey powieści, że cała Grecya ma być osadzona żołnierzem naszym; słychać iż iak że armia G. Marmont ma być wkrótce pomnożona 30 t. Francuzów i Włochów.

Amerykanie uroczystym obrządkiem u nas święcili doroczne pamiątki przypadków rewolucyi swoiey sławnieyszych, i głośno oświadczaią chęć połączenia sprawy RPtey z dziełem powszechném narodów Europy lądowey, ieżeli Brytannia W. nie uczyni za dość pokrzywdzonym; przydaiąc że nigdy Kongres nie zgodzi się na przyięcie warunków podanych przez Admiralicyą Londyńską, ażeby Amerykanie za pozwoleniem tylko Anglików żeglowali, i prowadzili handel towarami przez nich dozwolonemi.

Napoleon bawiący teraz w Wenecyi ma ziechać nad brzegi Lisonzo i nową granicę Włoskiego Królestwa z państwem Austryackiém sam oglądać. Powszechne iest rozumienie, że port Wenecki ogłoszony wolnym dla wszystkich narodów, a dawny bank RPtey zgaszoney gwarantowany będzie przez Napoleona. Kupcy miasta Livorny zapłaciwszy kilka millionów franków rządowi naszemu odzyskali znalezione u nich i zkonfiskowane towary Agielskie z wolnością przedawania.

Haga d. 5. grudnia Król Hollenderski Ludwik zgromadzeniu prawodawczemu w Utrechcie doniosł, że miasto Flessingue ustąpione iest Francyi; w zamianę nam dano niektóre kraie Niemieckie; czekamy o tém dokładnieyszego uwiadomienia. Tenże oświadczył, że przez wzgląd na słabość zdrowia swego stolicę z Hagi przeniosł do Utrechtu; iednak Amsterdam zawsze będzie Miastem narodu naypierwszém. Nakoniec przydał, że tegoroczny wydatek przewyższył dochody skarbowe 21 mill. złot. Holl.